

Aksámovics Sándor beismerte, hogy már 1911-ben hamis mérleget készítettek. Előadta még, hogy a könyvelést és egyéb hivatali ügyeket a főkönyvelő és a pénztáros utasítása nyomán látta el.

Sedlmayer József nem tagadta, hogy 4600 koronás tartozására kamatot nem fizetett. Beismerte, hogy hatszáz koronás fizetési-előlegét különféle manipulációkkal palástolta.

Lepojev Hilár beismerte, hogy a részvényeket megvette, bár erre a célra a megfélelítő összeggel nem rendelkezett. Fedezeti váltókat helyezett el tehát a bankban, csak hogy a részvényekhez jusson. Azt vallotta még, hogy a részvények eladásában nem vett részt, mert ezt az ügyet Beslin bonyolította le.

Végül, hogy a tényállást tisztán lássuk, meg kell említeni, hogy az Adavidéki bank részvényitőkéje ötszáz darab száz forintos részvényből állt és az 1911. év végén kiadott üzleti jelentés szerint 32.634 korona tartalék-alappal rendelkezett. Az 1912. évi közgyűlés az alaptőke ötven százalékának és az egész tartaléktőkének leírását mondta ki.

A szabadkai törvényszék 1915. május 12-én tárgyalta ezt a nagyszabású bűnpert és Beslin Milos, Sedlmayer József és Aksámovics Sándor vádlottakat mint tettestársakat bűnösöknek mondta ki.

Aksámovics Sándort hűtlen kezelés büntette, Beslint és Sedlmayert hűtlen kezelés vétségében találta bűnösnek a bíróság. Ezenkívül Aksámovics Sándort két rendbeli sikkasztás büntetésében és kétrendbeli sikkasztás vétségében, Lepojev Hilárt pedig hűtlen kezelés vétségében találta bűnösnek a törvényszék.

A szabadkai törvényszék a következő ítéletet hozta: *Aksámovics Sándor kilenc havi börtön, Sedlmayer József és Beslin Milos négy-négy havi fogház, Lepojev Rádó egy havi fogház.*

A vádlottak felebbezése folytán a szegedi ítélőtábla elé kerültek az akták. Pénteken foglalkozott az ügygyel a tábla Ringhoffer Lajos elnöklése alatt működő tanácsa. A vádhatóságot Szabó Gyula ügyész képviselte, Lepojev Rádó vádlottat dr. Lugosi Döme ügyvéd védte.

Az ítélőtábla a törvényszék ítéletének Lepojev Rádóra vonatkozó részét megváltoztatta és a vádlottat *felmentette*, azzal az indokolással, hogy *bűnvádi eljárást kizáró ok forog fenn*. A törvényszék ítéletének a többi vádlottra vonatkozó részét a tábla *helybenhagyta*. A felmentő ítéletben a közvádló is megnyugodott, így az jogerős, míg a többi vádlott *semmiségi panaszt jelentett be*.

Anglia sajnálkozik.

Krisztiania, március 23. Egy angol tengeralattjáró február 10-én Flekeroe közelében norvég vizeken megállított több hajót. A norvég kormány emiatt panaszt tett az angol külügyminisztériumnál, amely sajnálkozását fejezte ki az eset felett és közölte, hogy a tengeralattjárók parancsot kaptak, hogy, midőn a norvég vizeken haladnak át, csak a tenger felszínén tűzzék ki a nemzeti lobogót.

Készülnek a szegedi tan- testületek a tanulók gazdasági munkáltatására.

(Saját tudósítónktól.) A Délmagyarország csütörtöki számában közzétettük a közoktatásügyi miniszternek azt a rendeletét, amelyben arra hívja fel a hazai tanintézetek igazgatóságát, hogy a tanuló ifjúságot a gazdasági munkálatokban való közreműködésre buzdítsa. A nagyfontosságú rendelet sikeres végrehajtásához elsőrangú nemzeti érdekek fűződnek, mert a tanuló-ifjúság kellő irányítás és vezetés mellett a gazdasági munkálatokban való segítkezéssel az országnak igen értékes szolgálatot tehet.

A rendelet, amely az összes szegedi iskolához megérkezett, élénken foglalkoztatja az illetékes tényezőket, akik a szükséges intézkedéseket azonnal folyamatba tették. A kérdés nagy fontossága arra készítette bennünket, hogy a rendeletről a közönséget tájékoztassuk és egyben érdeklődünk afelől is, hogy a szegedi iskolákban miképen tervezik a rendelet végrehajtását. Amint az alábbi nyilatkozatokból kitűnik, e tekintetben az érdekeltek még nem alkotottak maguknak tiszta képet, mert a rendeletet alig néhány napja kapták kézhez és így a nagyjelentőségű akció gyakorlati keresztülvitele még nem indulhatott meg.

Prelog József, a kegyesrendi főgimnázium igazgatója a következőkben volt szíves véleményét elmondani:

— A rendelet hasznos és üdvös. A városi gazdással már érintkezésbe léptem, hogy *tanulóink számára megművelésre alkalmas területet jelöljön ki, de a gazdasz szerint ily terület Szegeden és környékén nincs*, mert a hadbavonultak feleségei és a tisztviselők özvegyei minden megművelhető területet a maguk számára foglaltak le.

Egyébként az egész tanári testület készséggel fölajánlotta támogatását és hajlandó felügyelni a tanulókra esetleg Szegedtől távolabb eső helyeken is. Egyáltalában nem aggaszt, hogy emiatt a diákok tanulmányaikban visszamaradnának, mert most a tanulók főképen csak azt tudják, amit magában az iskolában tanulnak; szabad idejüket haszontalan szórakozásokkal és kószálással töltik. Már ezért is helyesnek tartom, ha a tanulók hasznos munkák végzésére alkalmaztatnának.

Bizom abban, hogy a mi tanulóink hazafias áldozatkészsége e téren is megnyilvánul. Eddig a gazdák és a szülők részéről nem fordultak ez ügyben hozzám, hiszen a rendelet kibocsátása óta alig pár nap telt el. De azt hiszem, hogy a kegyesrendi főgimnázium 800 tanulója közül *legalább háromszáz lesz olyan, aki a gazdasági munkálatokban való közreműködésre vállalkozni fog*.

Baranyai Gyula, a harmadik kerületi polgári fiúiskola igazgatója is nyilatkozott munkatársunknak. A szegedi viszonyokat a termelő-csoportok alakítására nem tartja alkalmasnak; a tanulóknak távolabbi vidékeken való felhasználása pedig nehézségekkel járna. De mindenesetre rajta lesz, hogy a lehetőséghez képest a polgári iskola tanulóit is kivegyék a részüket a gazdasági munkálatokban való közreműködésből. E tekintetben a legjobb szándék nem hiányzik sem a tanári karból, sem a tanulókból, akik hazafias készségüknek a háború folyamán eddig is fényes tanujeleit adták.

Jánosy Gyula tanfelügyelő a következő nyilatkozatot tette:

— A miniszter rendeletét a legnagyobb lelkesedéssel üdvözlöm; intencióival teljesen egyetérték és az én hatáskörömben mindent megfokozok tenni, hogy a szegedi tanulók részvétele a gazdasági munkálatokban minél nagyobb arányu legyen. Az elemi iskolák igazgatóit már felhívtam arra, hogy a jelentkező és alkalmas tanulókat a gazdasági

munkák végzésére a szükséghez képest szabadságolják és ily irányban megkeresem a többi hatásköröm alá rendelt iskolákat is.

Az a felfogásom, hogy az ország termelő-képességének biztosítása a mai nehéz viszonyok között oly életbevágó nemzeti érdek, hogy emellett minden egyéb szempont jelentősége eltörpül.

A tanulók tanulmányi előmenetele a gazdasági munkálatokban való közreműködéssel mélyrehatóbb károkat nem szenved és már ezért bizom abban, hogy a miniszter rendelete fogantatható lesz.

A román vezérkar kijátssza a semlegességét.

Bukarest, március 23. A konzervatív *Politique* ismételten rátereli a figyelmet a román vezérkar hivatalos jelentéseinek kiszínezett haditudósításaira. A konzervatív lap ezt írja:

A román vezérkar jelentése, amely hivatalos közlés, már többször élénk bírálatra adott alkalmat. Az a reménység, hogy a vezérkar tudósító irodája abba fogja hagyni a mult eltévelyedéseit, nem teljesült. A január első feléről szóló jelentésben ismét azokat a hamis és megtévesztő leírásokat találjuk, mint a multban. Így például a következő szörnyűségeket tartalmazza a jelentés:

— Az 1915. év folyamán mindenütt a szövetségeseknél volt a katonai kezdés és csaknem az egész francia fronton támadó operációkat kezdtek, amelyek a helyi sikereken kívül megadták nekik az erkölcsi túlsúlyt, amely a felsőbbség tudatában van olyan ellenséggel szemben, aki már nem támad, hanem csak védekezik.

Ehhez a *Politique* megjegyzi: Katonai kezdés? Hát a jelentés kiadói egészen elfelejtették a szerbiai hadjáratot, a Lovcsen meghódítását. Montenegró lefegyverzését és az oroszok ellen való nagy támadást, amely az oroszokat több száz kilométernyire verte vissza határaik mögé. Nem bámulatos-e, hogy a vezérkar tisztjei ilyen dolgokat írnak? Nem kegyetlen kigunyolása-e a tudósító iroda bölcsességének, hogy épen abban a pillanatban, amikor ez a leírás megjelent, a nyugati fronton megkezdődik a leghatalmasabb kezdés, aminőre ebben a háborúban példa volt? A jelentés továbbá ezt állítja:

— A németek sikere mindig csak pillanatnyi siker volt és csak meglepetésszerű megrohanással vagy nem normális harcmodorral érték el.

Ehhez a *Politique* megjegyzi: A hadviselőknak vannak hivatalos hadijelentéseik. Nem volna-e a jelentésszerzőjének kötelessége, hogy ezeket a hivatalos hadijelentéseket mindkét fél iránt való pártatlansággal tegye közzé? Hiszen a jelentés azért készült, hogy informáljon és nem hogy vitakozzék. A hadügyminiszter ur figyelmébe különösen ajánljuk a jelentés e végső következtetését:

— Az az erőfeszítés, amelyet a német birodalom a háború kezdete óta fejt ki, úgy katonai, mint pénzügyi tekintetben, biztosítja a szövetségesek végső győzelmét, bármily messze is van még ennek az órája.

Ehhez a *Politique* megjegyzi: Sok tiszt van, aki csak a vezérkar jelentését olvassa.